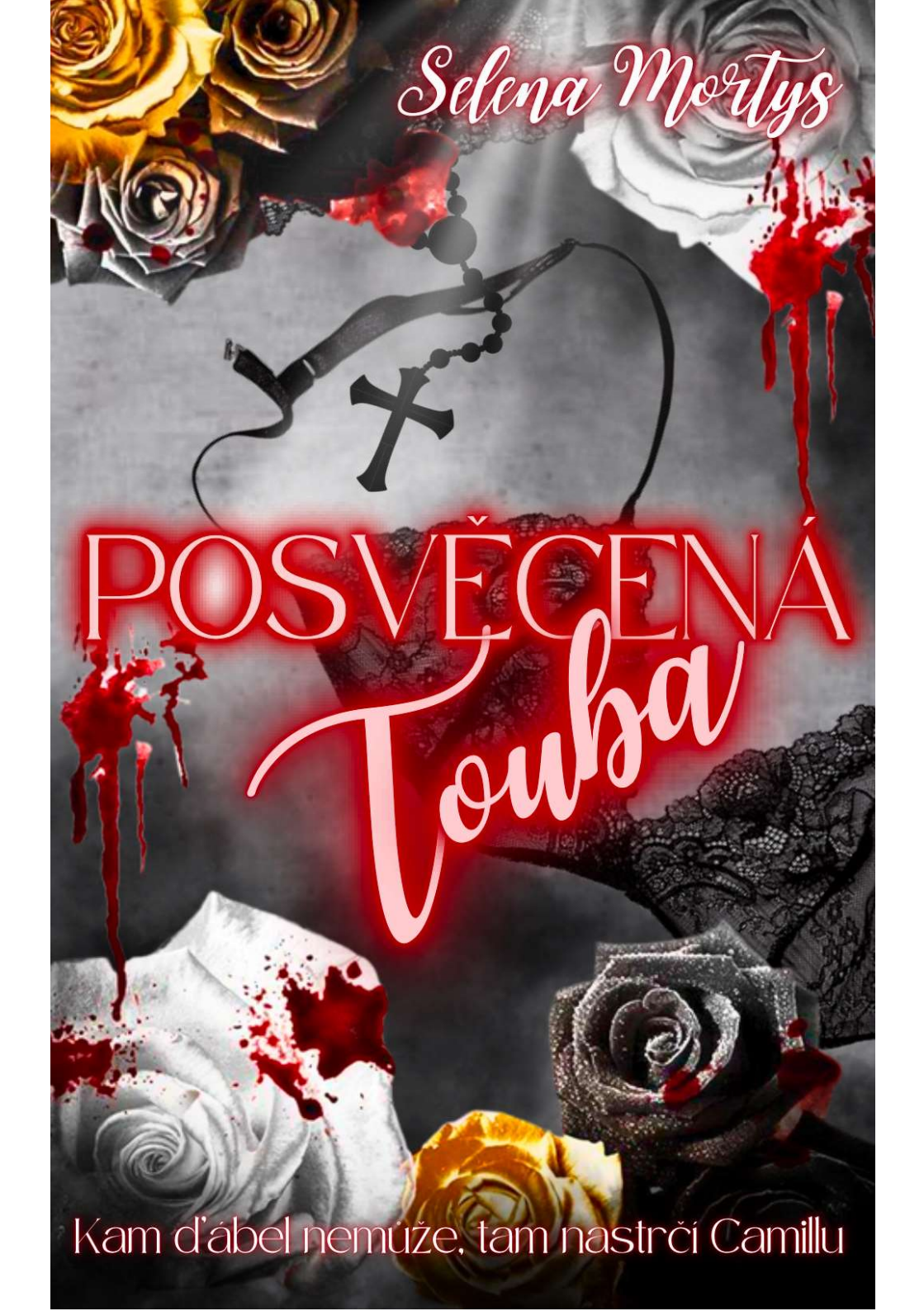

The background of the cover is a dark, textured grey. In the top left corner, there are several yellow roses. In the top right corner, there is a large white rose. A black rosary with a large cross hangs from the top center. Red blood splatters are visible on the right side and bottom left. A black lace glove is visible on the right side. A white rose is in the bottom left, and a yellow rose is in the bottom center. The title 'POSVĚCENÁ Touha' is written in a large, stylized font, with 'POSVĚCENÁ' in red and 'Touha' in white. The author's name 'Selena Mortys' is written in a cursive font at the top right. The tagline 'Kam ďábel nemůže, tam nastrčí Camillu' is written in a serif font at the bottom.

Selena Mortys

POSVĚCENÁ *Touha*

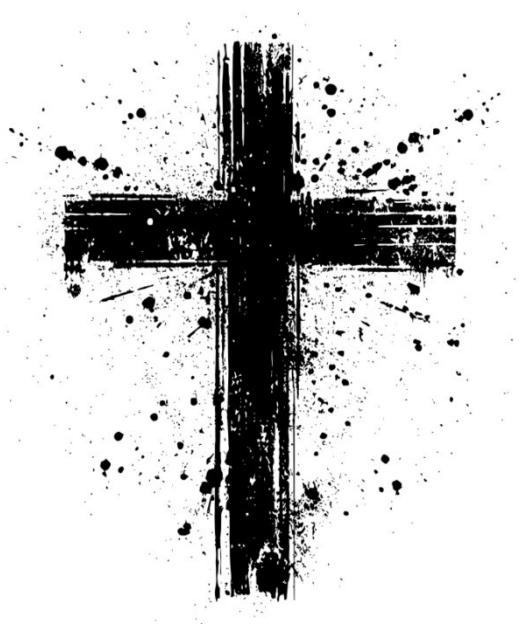
Kam ďábel nemůže, tam nastrčí Camillu

POSVĚCENÁ TOUHA

SELENA MORTYS

Kam ďábel nemůže, tam nastrčí Camillu.

VĚNOVÁNÍ

Pro Nikolu Francovou. Za všechno...

Říkonín, 2025
Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,
Říkonín 22
web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
jako celkově 69. a 1. elektronickou publikaci
v edici SOLIS, první elektronické vydání.

Autor © Selena Mortys
Obálka a grafika © JPolc
Korektura a redakce: Eva Slavíková, Kateřina Chaloupková
Konečná úprava: Monika Kurucová
Solisky: IG @nicol_keithe_autor
IG @misha_cte_eroticke.romany
IG @moniska_rada_cte

Veškerá práva vyhrazena. Tato kniha ani jakákoli její část
nesmí být kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez
výslovného povolení nakladatele.

Vydalo nakladatelství Solis, 20022025

ISBN:

978-80-53031-25-7 epub

978-80-53031-24-0 mobi

978-80-53031-23-3 PDF

ANOTACE

Celý život jsem byla jen zboží. Nejdřív pro muže, kteří mě vlastnili, pak pro ty, kteří si mě kupovali na obrazovce. Ted' jsem svědek, který ví příliš mnoho, a někdo chce, abych zmizela. Skrývám se, ale minulost si mě vždycky najde.

Nicholas by se ode mě měl držet dál. Kněz s temnou minulostí nemá co zachraňovat ženu, jako jsem já. Jenže osud nás svedl dohromady. Přitahujeme se, i když víme, že každý krok blíž znamená větší nebezpečí. A nepřítel, který po mně jde, nikdy nenechává svědky naživu.

PROLOG

Už jako malá jsem byla hezká. Máma se se mnou všude chlubila, posílala mě na soutěže krásy a ve třech letech jsem vyhrála svou první korunku. V šesti jsem uměla chodit na jehlách líp než lecjaká modelka a v patnácti jsem přišla o panenství. Bohužel nedobrovolně.

Má matka neměla dobrý vkus na chlapy. I když to byla krásná žena, nikdy si žádného neudržela. Každý ji jen využil. Zprznil její tělo a pak ji odhodil jako kus hadru. Jeden z nich si pak dovolil i na mě.

Přišla jsem ze školy do našeho karavanu a ona se válela ve vlastních zvracích. Jen jsem protočila očima a šla do svého pokoje, ale Bill mě nenechal odejít. Čuměl na mě a škrábal si koule.

„Jsem nadržbanej a tvá máma se mi hnusí. Co kdybys za ni zaskočila?“ olízl si rty a mně se chtělo zvracet. Bylo mi patnáct, ale o sexu jsem věděla dost. Několikrát jsem slyšela mámu vzdychat a doslova šilet pod tíhou orgasmu. Sedávala jsem na posteli a zakrývala si uši, abych to neslyšela.

„Polib si, úchyle,“ ukázala jsem mu prostředníček a šla do svého pokoje. Jakmile jsem však chtěla zamknout, dveře

se rozrazilily a v nich stálo to odporné prase. Byl vysoký, vlasy měl prošedivělé a jeho postava připomínala spíš skálu.

„Jsi pěkně drzá čubka,“ chytil mě za bradu a silně mi ji svíral. Viděla jsem na něm, jak to chce. Jak chce mě. V tu chvíli jsem se nebála. Neudělal by to. Přece jen jsem byla malá holka a on velký chlap.

Jak jsem se ale spletla. Když mi roztrhl šaty u výstřihu, došlo mi to. Okamžitě se mi spustily slzy a začala jsem se bránit.

Marně.

Už jsem říkala, jak byl silný a velký? A že mně bylo pouze patnáct?

Dostala jsem od něj několik ran do obličeje, po nichž jsem byla skoro v bezvědomí. Jen jsem vnímala, jak mě položil na postel, zavřel dveře a zamkl je. Vytáhl mi šaty nahoru a dal kalhotky stranou.

„Tak pěčkoučká kundička,“ zamumlal a jeho dech ztěžkl. „Už se tě nějaký kluk dotkl?“

„Prosím,“ vzlykla jsem, když se jeho prsty prodíraly mými pysky.

„Tak měkoučká,“ vzdychl. „Neboj, bude se ti to líbit.“ Jeho horký dech mi ovanul pokožku a pak jsem cítila, jak drsným jazykem přejel přes celý můj klín. Nic to se mnou nedělalo. Jeho to možná vzrušovalo, ale já se styděla. Dělal to, aniž by se mě zeptal. Neustále pěl chvály na mou pochvu a říkal, jak mu chutnám. Když do mě zasunul prst, pocítila jsem tlak.

Ani jsem se nehnula. Bála jsem se, že kdybych s ním bojovala, zabil by mě. Ležela jsem tam, koukala do stropu a modlila se, aby přestal, jenže to nejhorší mělo teprve přijít.

Postavil se, stáhl si tepláky a ukázal mi svého ptáka. Byl obrovský – tenký, ale velký.

„Sedni si,“ rozkázal mi. Pomalu jsem si sedla a tvář jsem měla těsně u jeho žaludu. Nevěděla jsem, kam koukat. Styděla jsem se nejen za sebe, ale i za něj. „Už jsi někdy viděla tak velký péro?“ přejížděl si po něm dlaní. Zakroutila jsem hlavou, že ne.

Ty kokote, ještě jsem žádný péro neviděla.

„Jsem panna,“ špitla jsem.

„Ach,“ zaklonil hlavu a zakousl se do rtu. „Sáhni na mě.“

Odmítla jsem, ale tím jsem ho akorát nasrala. Chytil mě za vlasy a zatahal, až jsem vykřikla. Marně jsem doufala, že se máma vzpamatuje a pomůže mi.

A tak jsem natáhla ruku a dotkla se té odporné věci.

„Nevím, co mám dělat,“ přiznala jsem.

„Hoň ho. Přejížděj rukou nahoru a dolů. Líbej ho,“ vzdychal. A tak jsem začala pohybovat rukou a odvracela zrak. Přísahám, že ještě vyrostl. Prikázal mi, abych ho olízla. Pomalu jsem vyplázla jazyk a lehce se ho dotkla špičkou. Okamžitě jsem cítila slanou chuť. Zvedl se mi žaludek, ale on se jen usmál.

„Neboj, zvykneš si. Otevři pusu a vsuň si ho co nejvíce dovnitř. Hraj si s jazykem, jako bys lízala zmrzlinu, saj a lehce

přejížděj zuby,“ nabádal mě. Nechtěla jsem to udělat, a tak jsem jen seděla. Hřbetem ruky mě uhodil do spánku.

„Au!“ vykřikla jsem. Hlava mi bušila pod nápořem bolesti, zrak jsem měla rozmazaný a v uších mi zalehlo.

„Budeš hodná holka a vezmeš ho do pusy, nebo tě zabiju.“ Sáhł do zadní kapsy svých kalhot a vytáhl kapesní nůž. Sledovala jsem jeho ostrí a hlasitě polkla. A tak jsem teda otevřela pusu a vsunula si jeho ptáka do pusy. Olizovala jsem ho a sála. Tak, jak si přál. Zajíkala jsem se v pláči, ale jeho to snad ještě víc vzrušilo. Chytil mě za hlavu a začal mi k obličejì přirážet. Několikrát jsem sebou šklubla v záchvatu dávicího reflexu, ale on nepřestával. Vzdychal, vrčel a křičel, že jsem jeho děvka. Pak už jsem jen cítila, jak mi plní ústa spermatem. Nic odpornějšího jsem nezažila. Chtěla jsem to vyplivnout, ale nenechal mě. Při posledních přirazeč mi snad prorazil krk. Držela jsem se za něj, když jsem polykala a snažila se uklidnit. Jenže stále nebył konec.

„Lehnout!“

Už jsem nenamítala. Nůž v jeho ruce mi v tom bránil. „Koukej, právě jsem se udělal a pořád mi stojí.“ Zas si ho honil a opravdu byl pořád v pozoru.

„Mám ti to zas udělat pusou?“ Za nic na světě jsem nechtěla, aby ho do mě strčil.

„Ne, lásko. Já ti ho narvu do kundičky, abys poznala, co je to chlap.“ Roztáhl mi nohy, plivł mi do rozkroku a začal na mě

hrabat. Dovnitř a ven. „Líbí se ti to, že jo?“ Byl si tak jistý. Vytáhl ze mě prsty a žaludem kroužil kolem mého vstupu. Ani jsem nedýchala a připravila se na bolest. V dlaních jsem svírala deku a zavřela oči.

Bill do mě pronikl jen špičkou a mnou projela ostrá bolest. „Bože, tak těsná,“ vsunul se dál a zadržel dech. „Otevři oči a dívej se na mě.“

Jakmile jsem to udělala, viděla jsem tu temnotu.

„Bille, prosím, bolí to,“ zkusila jsem naposledy škemrat.

„Teď už nemůžu přestat a ani nechci,“ chytil mě za boky a narval ho do mě celého. Přirážel a přirážel. Já křičela a prosila mámu o pomoc. Doslova mě trhal a bylo mu to jedno. Jen funěl a vzdychal. Tělo se mu trásl a pot mu stékal po čele. Než se udělal, vytáhl ho ze mě. Viděla jsem, jak byl od krve, což mě vyděsilo, ale nestihla jsem nic říct, protože mi pocákal obličej.

Tím to však neskončilo. Bill za mnou chodil víc než za mámou a já si na jeho přítomnost už tak zvykla, že mi to přišlo normální. Dokonce jsem ho sváděla, když se s mámou koukal na televizi. Vždycky ji zlil, aby si pak mohl užívat se mnou. Nevím, kdy jsem si sex zamilovala, ale netrvalo dlouho, než jsem s ním prožila první orgasmus. Od té doby jsem s ním chtěla šukat pořád. Nakonec to dopadlo tak, že na mámu sral a šoustal jen mě.

Milovala jsem ho. Naučil mě všechno, co umím. Dokud mi ho máma nevzala. Načapala nás a oba nás vyrazila. Myslela

jsem, že s ním zůstanu a budeme šťastní, ale on se mi jen vysmál. Takže jsem zůstala sama na ulici. Bez peněz, bez přátel a bez rodiny. Využila jsem toho, co mě Bill naučil, a stala se ze mě pornoherečka, která vydělává těžký prachy a ještě si perfektně zaprcá.

CAMILLA

Zrovna mě zezadu píchá Michael a před obličejem mám Donalda. Teda, spíš jeho ptáka. Rve mi ho do krku a já toužebně hltám celou jeho délku. Víím, že oba si vždy dají koks, než začnou točit, takže mají fakt výdrž. Michaelovi jsem musela kouřit půl hodiny, než se udělal, a Donald ještě nebyl.

Tak nic, zrovna mi kropí obličej a já otevírám pusu, abych aspoň jednu jeho kapičku zachytila. Michael do mě začne bušit rychleji, až mi kozy skáčou jak splašené. Donald si lehne pode mě, obličejem k mé kundě, a začne mě lízat, zatímco mě Michael šuká.

Donald je zlatíčko, vždy mě chce potěšit. Otevřu pusu a začnu hlasitě vzdychat, zavírám oči a cítím, jak se mě zmocňuje vlna tak velká, že mě doslova smete. Udělám se trochu dřív než Michael, který mi zrovna postříkal zadek.

„A stop!“ zařve režisér.

„Uf, chlapci, vy jste mi dali,“ usmívám se na Donalda, který je stále pode mnou a lehce olizuje zbytky mého orgasmu.

„Hm, jsi tak sladká,“ podívá se na mě svým modrým pohledem.

„Podejte mi někdo ručník, ať ji otřu!“ zařve Michael a okamžitě mu jeden člen štábu podává ručník. Až teď vnímám kamery a lidi kolem sebe. Při aktu je úplně vypustím.

„Kluci, vy jste na mě tak hodní.“ Čekám, až mě Michael utře a posadím se Donaldovi na obličej. Miluju, když rejža řekne stop a my stejně pokračujeme. Už několikrát se to stalo a pokaždé nás začali zase natáčet. Kroutím boky a hladím si prsa. Vzdychám, když mě Donald líže a Michael mě líbá na krku. Ruce přesune k těm mým a silně mi zmáčkne prsa.

„Sakra Camillo, řekl jsem stop!“ máchne rejža rukama do prostoru.

„Chceš se přidat?“ mrknu na něj. Vidím, jak váhá. Sundá si klobouk a jde ke mně.

Rejža je super chlap, s pérem tak akorát. Je starší, pleš má dokonale hladkou jako žalud a postavu vysportovanou. Než ke mně dojde, skenuju ho pohledem, zrychlím boky a začnu hlasitě vzdychat. Doslova vystříknu Donaldovi do pusy. Pak se jen pomalu pohybuju, abych se uklidnila.

„Kurva, ta teče jak fontánka,“ oddechuje Donald. Mezitím je u mě rejža. Honí si péro a já se skloním, abych mu ho vykouřila. Okamžitě ho беру do pusy a saju. Najednou se objeví Donaldova hlava mezi rejžovo nohama a já se usměju. Napíchnu se na něj a provokativně vystrčím zadek k Michaelovi. Jeho velkej černej pták mi zajede do zadečku. Jo, tohle je můj život, kterej miluju. Všichni tři mě šukají a mnou proplová teplo.

Nevím, co a koho mám vnímat dřív. Michael je něžný, Donald je miláček, který se soustředí hlavně na mě, a rejža je sobec, co se chce akorát vystříkat.

Volím si Donalda. Soustředím se na jeho jemné doteky. Na to, jak do mě zajíždí. Vnímám jen jeho a je mi jedno, že mi rejža vyplnil hubu. Vyplivnu to a stejně tak nevnímám, že mi Michael vystříkal zadek. Oba odejdou a já zůstávám jen s Donaldem. Mazlí se se mnou a líbá mi bradavky.

„Pojď, uděláme se spolu,“ usměje se na mě svým dokonalým chrupem a společně se chystáme chytit tu příjemnou vlnu. Když nás přemůže orgasmus, jen stěží popadáme dech. Chvilku tak zůstaneme a pak se jen usmíváme.

Došla jsem domů a zmoženě vydechla. Dnešek byl šílený. Práce pornoherečky je dost vyčerpávající. Musíme vypadat dobře, hlídat si, co jíme, cvičit a pravidelně chodit na kontroly na pohlavní choroby. Hlavně jde taky o to, mít v pohodě psychiku. Tak, jako Hollywoodští herci mají své fanoušky, tak i my máme ty své. Jen u nás je to jiné. Lidé na nás koukají a ukazují prstem. Nejednou se mi stalo, že si přede mnou někdo odplivl. *Jo, kámo, ale honit si na moje videa umíš.* Nevím, jak ostatní, ale já v soukromém životě moc přátel nemám. Vlastně žádné. Rodinu taky ne. Co mě máma vyhodila, nevím o ní nic.

Tátu jsem nikdy nepoznala a sourozence asi nemám. Někdy si říkám, že bych chtěla normální život. Najít si slušnou práci, přítele a mít rodinu, ale nálepku kurvy ze sebe nikdy nesundám. Vždy se najde někdo, kdo mě pozná. Který chlap by chtěl za ženu někoho, kdo denně ojede nejmíň šest mužů?

Ale jsem šťastná. Nebo aspoň spokojená, a to mi k životu stačí. Mám dost peněz na to, abych si koupila vše, co se mi líbí. Šatník mi překypuje oblečením, že ho ani nestíhám obnosit. Nebo spíš není kam a s kým.

Vylezu ze sprchy jen v rudé saténové košilce. Ručníkem si utírám dlouhé blond vlasy, zrovna když mi zvonek ohlásí něčí příchod.

Večeře!

Z kabelky vyndám peněženku, z ní peníze a jdu ke dveřím. Jen co otevřu, poslíček vykulí oči. *Jo, asi jsem si měla vzít župan.*

„Do-do-brý večer,“ zakoktá se.

„I vám, děkuji,“ podám mu bankovky a převezmu si od něj krabici s pizzou. Zavřu mu před nosem a jdu do obývacího.

I přesto, že mám peníze, můj byt je malý. Mám kuchyň spojenou s obývacím. Do kuchyně skoro nelezu. Neumím vařit a je spíš jen módním doplňkem. Vše je v rustikálním stylu, jen sedačka lehce vyčnívá. Je světle růžová a malá.

Pustím si *Přátele* a vedle sebe položím krabici s jídlem.
Někdy si představuju, že jsem členem takové party. Že mám
někoho, s kým si můžu popovídat anebo se zasmát.

Tak a dost! Miluješ svůj život.

Zamrkám a zaženu slzy. S chutí se pustím do pizzy
a sleduju seriál.

COLIN

„Kapitáne!“

Vím, že mě slyší, ale i přesto zrychlí a ani se nezastaví.

„Kapitáne!“ zavolám a dám se do lehkého klusu, abych ho dohnal. Zmizí mi v kanceláři, ale mě to nezajímá. Drze do ní vstoupím a prásknu za sebou dveřmi.

„Do prdele, já s tebou nechci mluvit!“ zakryje si uši a zpívá si nějakou písničku.

„Stáhl jste mě z případu!“

„Jo, protože tě potřebuju jinde,“ posadí se. Mám jeho plnou pozornost.

„Já jsem na tom ale makal rok!“ vyčtu mu přímo do obličeje a dám si ruce v bok. Tohle mě vážně našťvalo. Už jsem ten drogověj kartel skoro měl. Chyběl mi jen krůček k tomu, abych se dostal k hlavnímu bossovi, a on mě z toho stáhne!

„Vojel jsi mu ženu. Pokud by tě nezabil on, udělal bych to já. To kvůli tobě naše hlavní svědkyně skončila zabetonovaná a na dně oceánu!“ zařve na mě, až mu sliny létají od pusy.

„Já ji nevojel, ona mě znásilnila!“ hájím se. Opravdu. Já s ní fakt nechtěl spát, ale ta ženská byla nymfomanka. Svázala mě, nafetovala extázi a normálně mě celou noc šukala.

„Mě to nezajímá!“ praští vzteky do stolu. „Já jsem tu šéf a když něco řeknu, tak to tak bude!“ Přísahám, že kdyby měl vlasy, vytrhal by si je.

Jsem na tomhle okrsku dva roky a myslím, že za tu dobu zestárl minimálně o desetiletí. Vypadá trochu jako Bruce Willis, ale herec to je na hovno. Já mu tu jeho přetvářku drsnýho šéfa nežeru. Jo, to s tou svědkyní jsem posral, ale už jsem říkal, že za to nemůžu.

„Měl byste se uklidnit, nebo vám prdne cévka a při mé smůle to bude zas moje vina. Dobře, co po mně chcete?“ sednu si a čekám, co z něj vyleze.

„Máme nahlášeno zmizení několika nezletilých dětí od desíti do sedmnácti let. Máme určité podezření, že je v tom namočený Victor Sabe.“

„Ten podnikatel a filantrop? Proč by někdo takový unášel děti?“ Nechápu to. Victor Sabe je známý pro svou štedrost. Financuje několik dětských domovů, sirotčinců a hospiců.

„Jo. Jen důkazy jsou nepoužitelný. Představ si, že shání nového řidiče a kdo má nejlepší reference?“

„Šéfe, ne, já nechci,“ prosím ho očima. „Proč to nedáte Laurimu? Koukněte, je na tom líp než já.“ Natáhnu ruku k prosklenému sklu.

„Laurin je tu z jiného důvodu. Jdi se chystat, čeká tě mise. Tady máš podklady. Prostuduj si to,“ podá mi dokumenty.

Naštvaně mu je vytrhnu z ruky a jdu k sobě. Tohle mě fakt sere. Nemám ani pořádně čas se připravit. Vžít se do role.

Ty vole, takový idiotský jméno. Lukas Locwood. Věk dvacet pět. Automobilový závodník... jak trefné. Hm, ale dělal jsem řidiče Usherovi, Ne-yoovi a Madonně. Dokonce tu mám i její doporučení.

Stojí to za hovno. Kterej kretén tuhle identitu dělal? Jestli mě s tímhle vezmou, bude to zázrak.

„Super, беру vás!“

No to si děláš prdel! Ten chlap mě fakt vzal. Jako nejdřív jsem si připadal, jako bych měl dělat ochranku prezidentovi. Těch prohlídek a otázek... a pak mě vzali do Sabovy kanceláře. Až úplně nahoru. Celá ta zasraná místnost je skleněná a já se málem posral. Není mi to příjemný, ale nedám na sobě nic znát.

Victor vystupuje přesně tak, jak jsem ho vídal v televizi. Oproti mně je vyšší – já jsem střední postavy. Jeho chladná

elegance vzbuzuje respekt. Piercingově šedé oči působí, jako by dohlédly až na dno duše. Všimnu si značkových hodinek Patek Philippe. Mluví tiše, ale jeho slovo má váhu. Nosí na míru šité obleky.

Victor Sabe působí dojmem, že se kolem něj vine aura nebezpečí, ale zároveň i charismatu, kterého si nejde nevšimnout. A já si začínám uvědomovat, že kapitán měl možná pravdu. Na tomhle chlapovi prostě něco smrdí.